

De Bedoeïenentent!

Om haar enigszins gunstig te stemmen voor het vertrek naar Mullem (fietsweekend 2008 HS) bereidde ik mijn wederhelft nog een laatste culinair verzetje: verse Mechelse asperges, gewikkeld in Noorse gerookte zalm, overgoten met een pittig Frans kaassausje en tot slot onder de grill voor een heerlijke gratin.

Zo probeerde ik thuis mijn boterpunten binnen te halen voor de maand juli. Of ik in mijn opzet geslaagd ben valt af te wachten, maar ik heb goede hoop. Ze at haar bord goedkeurend leeg en toen ik daarna nog de afwas verzorgde dacht ik dat de oogst binnen was. Maar afwachten is en blijft de boodschap. Met vrouwen weet je nooit!

Even later belde Boeikes me nog om te vragen of Tommeke het pakje coke had afgeleverd, zodat we met gerust gemoed richting Mullem konden afreizen, om daar de "muur" en andere kuitbijters te bedwingen. Ik antwoordde positief en de lange, bruine haakte, om veiligheidsredenen, onmiddellijk in ...

Samen met Jan van Retshoven op weg dan voor een probleemloze autorit naar de deelgemeente van Oudenaarde. Vijf jaar terug waren we er nog eens en toen was alles super meegevallen.

Dus...

Toen we na een dik uur de parking van Moriaanshoofd opreden keek ik toch raar op. Van het café-restaurant stonden nog alleen de buiten- en binnenmuren rechtop. Het bijgebouw met een gedeelte van de kamers was nog intact en achteraan op de "peloes" stond een indrukwekkende tent. Eerst dacht ik nog dat er een circus was neergestreken, maar achteraf zou blijken dat dit verkeerd was ingeschat.

Op de parking stond reeds het indrukwekkende wagenarsenaal van HS. Ik telde 10 wagens voor 17 personen. Toch allemaal niet aan de kas van Trois-Ponts gezeten zeker? Of misschien gaan tanken in Luxemburg nu de benzine zo duur is? Hieruit leidde ik af dat Haspengouw Sportief een club met standing geworden is. Ook de kasbons van onze preses zullen hier wel iets mee te maken hebben.

Op de binnenkoer liepen we Jean, Guy en André tegen het lijf. Ze waren reeds in outfit voor een ingekorte versie van de blauwe Ronde van Vlaanderen route. Sociaal en vriendelijk als ze waren en zijn bleven ze op Jan en mij wachten om samen op weg te gaan. Van hen vernamen we ook dat het hotel gerestaureerd werd en dat die tent onze eetzaal was. Als dat maar goed zou aflopen!

Het werd een aangenaam ritje met als uitschieters de kasseien van de Paddenstraat, de Molenberg en de Wolvenberg. Dat André ervaring had opgedaan in het leger liet geen twijfel. Hij loodste ons zonder problemen en zonder kompas door al die kleine straatjes in en rond Oudenaarde.

Een mooie intro trouwens als voorbereiding op wat echt komen moest.

Rond half zeven was iedereen gedoucht. Van de secretaris kregen we tekst en uitleg over de situatie ter plekke. Het hotel werd gerestaureerd en de tent was dus een noodoplossing.

Toen we de bedoeïenentent - zo werd ze onmiddellijk gedoopt door de snuggersten onder ons - binnentraden, waren we toch blij verrast. Het was er gezellig en goed verwarmd. Bovendien stond het apéritief klaar en dat was voor de meesten van ons een teken om positief te blijven.

De traditionele toespraak van onze voorzitter kwam er niet omdat er volgens hem een slechte akoestiek was. Les excuses sont faites pour s'en servir. Na het eten naar de markt in Oudenaarde om onze Noorderburen aan te moedigen in hun match tegen Frankrijk. In "the black hole" was er een reuzenscherm en juist voldoende plaats voor HS. We moesten het toegeven, "de keeskoppen" waren superieur. We genoten nog van een lekker pintje en dan richting bed. Bijou was niet te spreken over de dekbedden. Ze roken "verdoeft" (van het werkwoord verdoefen, behorend tot 't kofschip en dus met een "t" achteraan) zei de Vlaamse ambtenaar.

De volgende dag stond de rit van Zomergem op het programma. Eindelijk konden we de mannen die elk jaar weer naar Landen -Trois Ponts komen een wederdienst bewijzen. Bovendien hadden we een groepsfoto van hen bij van boven op Lorcé.

De reünie was hartelijk en gemeend. Spijtig was de regen spelbreker en konden we niet echt genieten van deze mooie 115 km lange rit.

Daarna "In de Kroon" te Mullem samenkomst om het verloren zweet terug aan te vullen. Bollekes, Kriek, een witte van Ename, een donkere van Westmalle ... ze moesten er allen aan geloven. Alleen Boeikes en hij alleen had gezien dat het dienstertje geen BH aan had. Vanaf toen werd er geen woord meer gesproken, maar alleen maar gekeken!

's Avonds compenseerden de weergoden de nattigheid van overdag met een heerlijk zonnetje, zodat we zelfs buiten konden eten. Het apéritief werd door het huis aangeboden. Toen Bijou, na de drie stukken vlees, een trippel van Westmalle assembleerde met een Franse cognac werden de feestelijkheden verder gezet in de bedoeïenentent. Er werd gezellig rond het kampvuur, in gasvorm weliswaar, gekeuveld over koetjes en kalfjes en zelfs over BHV. Maar ook wij konden het niet splitsen. Tenslotte betaalde André nog een tournee voor zijn pensioen. Niemand weigerde!

De laatste dag stond de koninginnenrit op het programma. Een tocht van 115 km met toppers als De Forest, De Valkenberg, Berendries, Ten Bosse, De Muur, De Bosberg enz. We vertrokken onder een stralende zon en iedereen dus in opperbeste stemming. De eerste kilometers reeds waren we Filip kwijtgespeeld, of omgekeerd. Juist diezelfde Filip is reeds lang in het bezit van een gps. Begrijpe wie kan!.

Al op de eerste klim verschoot ik mijn eerste kogel. Op Ten Bosse ging ik mee met de kop en verschoot er mijn tweede en derde. Plots besepte ik dat ik maar één kogel meer over had - cfr. Belgisch leger - Mijn vierde en laatste munitiestuk moest ik dus kost wat kost behouden voor "de muur" en "de kapelmuur".

Iedereen geraakte zonder problemen over de klassieke Ronde van Vlaanderen-toppers. Jokke zelfs zonder "bookes". Diezelfde Jokke en Bijou werden onder luid applaus op de kapelmuur verwelkomd.

Maar hevige regenbuien na de Bosberg braken de sfeer en de groep. Toen iedereen binnen was constateerden we dat Jan van Retshoven er nog niet was. Paniek alom, want onbereikbaar wegens niet mee hebben van gsm. Een half uur later verscheen hij dan toch op de parking van Moriaanshoofd en kon iedereen naar huis na een weekend met ups en downs.

Maar optimisten als we zijn, onthouden we alleen de ups.

Volgend jaar zal ik er weer bij zijn, tenminste als ik thuis een voldoende voorraad aan boterpunten verzameld heb!

Jaan

Zij waren er bij : Filip, Bart, Alain, Fons, Johan, Jean, André, Guy, Johny, Jokke, Frans en José, Jan en Jaan, David en het Limburgs duo Fons en Thomas.

Op volgende site kan je alle foto's bekijken van ons weekend te Mullem.

www.fotojohan.be

Met dank aan Johan.